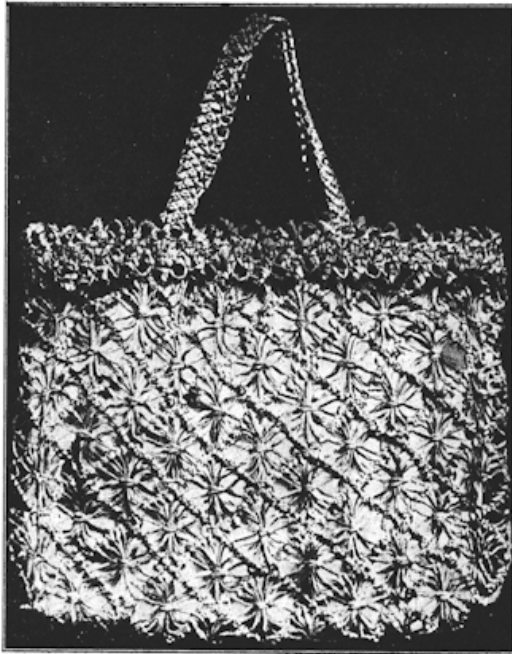

WERK, DAT WIJ VROEGER DEDEN.

MAAR — ditmaal met toen nog onbekend materiaal. Want de nu zoo geliefde en veelgebruikte raffia was toen nog enkel bekend als bind-materiaal voor bloemen en voor andijvie. Terwijl de gekleurde draden tegenwoordig op allerlei manier velerlei gebruiksvoorwerpen versieren.

Het werk, dat ik bedoel, is macraméwerk. We voerden het toen ter tijd uit met macramé-touw. Het schijnt weer in de mode te komen; pas zag ik in een handwerkwinkel een doos met benooidheden, speciaal ingericht voor kinderen.

Men gebruikt voor het knopen van macraméwerk een kussen of een plank. Voor de hier afgebeelde tasch is een plank het gemakkelijkst.

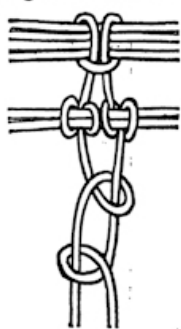

Fig. 1.

Men begint met volgens de afbeelding boven aan de plank twee draden te spannen, in de lengterichting van de plank. Men kan ze aan spijkertjes bevestigen, of om de plank heen binden. In ieder geval moeten ze goed strak zitten.

Dan neemt men een aantal flink lange draden, die men, door ze in een natte doek te rollen, vooraf soepel heeft gemaakt. Men vouwt die draden

dubbel, en bevestigt ze aan de gespannen draden op de manier, die figuur 2 aangeeft. Zoo

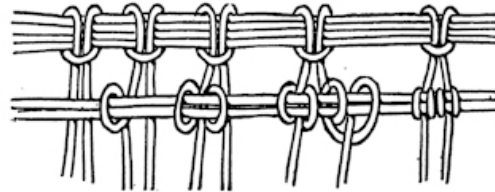

Fig. 2.

als men daar ziet, is onder de eerste twee draden een tweede gespannen, waar de draden weer omgeknoopt worden, nu ieder eind afzonderlijk. Voor wie geen macraméwerk kent, volgt hier een beschrijving, waarvan ik hoop, dat ze duidelijk genoeg zal zijn.

Ieder patroon bestaat uit 14 draden; er zijn op de afb. 5 patroons in één rij. Men knoopt de eerste en tweede draad samen op deze manier: houd de tweede draad strak in de rechterhand; maak met de linkerhand een festonneersteek over de tweede draad met de eerste. Houd nu de eerste draad strak en maak een festonneersteek daarover met de tweede. Doe precies zoo met de 2e en 3e draad, de 3e en 4e tot aan de 6e en 7e. Iedere nieuwe knoop moet schuin onder de vorige komen, zie afb. 1 en afb. 3.

Begin opnieuw, en knoop op dezelfde manier de 13e en 14e draad, dan de 12e en de 13e, tot de 8e en 9e. Knoop dan de 7e en 8e samen, en als ge 't werk goed hebt gedaan, hebt ge de eerste punt. Werk de rij zoo verder af. De tweede rij begint met een half patroon. Neem de eerste vier draden in de linkerhand en knoop de vijfde er als volgt om: maak een festonneersteek, haal de draad onder de vier draden door naar links, dan er over naar rechts, en naar beneden door de lus van de

festonneersteek. Dit is een halve Salomo's-knoop. Sla 2 draden over. Neem de acht middelste draden van de volgende veertien in de linkerhand. Neem de 3e draad in de

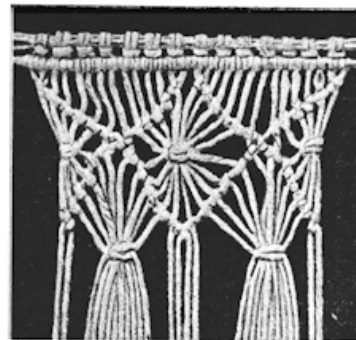

Fig. 3.

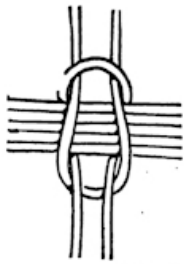

Fig. 4. rechter en leg ze over de acht draden naar rechts, buig ze om en voer ze weer naar links; leg er de duim van de linkerhand op om de knoop vast te houden. Neem de twaalfde draad van het patroon in de rechterhand, steek ze door de lus, gemaakt door de buiging in de derde draad. Haal de zelfde 12e draad achter en naar boven door de opening aan de linkerhand, over de twee draden van de derde draad, onder de middendraden door en naar boven door de

lus aan de rechterkant. Trek beide einden aan, en ge hebt een heele Salomo's-knoop. Aan 't eind van de rij komt weer een halve knoop. De derde rij is als de eerste, maar tegenovergesteld. Het werken der Salomo's knopen ziet men op afb. 4; men moet zich echter voorstellen, dat het bundeltje draden naar beneden hangt, dus het blad dwars nemen.

Aan 't eind van 't werk doet men precies als aan het begin, doch nu eerst festonneeren met één draad, en dan met twee. Voor het hengsel kan men een rij Salomo's-knoopen maken over een dik bundeltje draden. Natuurlijk moet de tasch gevoerd worden. J. M. W.—W.

VOOR HANDIGE VINGERS.

IK had ook kunnen zetten: „dingen, die je weggooit.” Want dat doen we immers met de zaden van de meloenen, de komkommers, de appels en de peren, die we eten? Dat doen we ook meestal met de leege sigarenkistjes van onze verloofden of broers. En met allerhande leege doosjes, waarvan we de inhoud zelf hebben opgebruikt.

Toch zijn het deze artikelen, die we nodig hebben voor het hier afgebeelde werk. Benevens, dit vooral niet te vergeten, een fleschje of tube zeer goede lijm. En dan wat vernis, of verf, of goud- of zilverbrons.

We beginnen met een zakje mosterdzaad te koopen. Een kleine uitgaaf. Dan smeren we het doosje of kistje, dat we wenschen te bewerken, flink dik in met lijm en strooien hierop zoo regelmatig mogelijk het mosterdzaad, tot de geheele oppervlakte bedekt is. Laten staan, minstens vier en twintig uur, tot het geheel goed droog is.

Dan vernissen of lakken, heel voorzichtig, en weer laten drogen. Nu van andere, grootere

pitten de bloemen schikken, volgens de afbeelding. Weer niet te zuinig zijn met lijm, en op

nieuw geduld hebben tot alles droog is. Dan de bloemen afwerken met een fijn penseel, naar

verkiezing in goud- of zilverbrons of in een afstekende kleur.

Ook de binnenzijde van de doos wordt gelakt, en alles is klaar.

Zooals men op de afbeelding ziet, kan men op deze manier ook portretlijstjes maken.

Het gemakkelijkst is, wanneer men de mosterdzaadjes in een jampotje of glas doet, en ze daaruit voorzichtig op de gelijkde oppervlakte strooit. J. M. W.—W.